

Remember Sandu Simionică

și literelor, ca și colectivității umane“. Isprava a fost repetată la „Brussel EUREKA '95“, când din nou a primit medalia de aur, de data aceasta pentru „Reoarhitectura II“, privind structurile spațiale locuibile, de o altă manieră decât cele actuale, după această nouă recunoaștere europeană fiind, în sfârșit, acceptat la saloanele „Inventica '97 și '98“, organizate la TIB, și la „Salonul Ingeniozității“, inițiat de revista **Știința și Tehnica**. În 2003, Editura Invel Multimedia îi editează CD-ROM-ul *Reoarhitectura (configurații formative neorientabile)*, iar în 2006, Editura Capitel îi publică volumul *Reoarhitectura - o hiero-gamie profană* (ediția a II-a, 2008). Un omagiu târziu adus unei personalități proteice, care mai are în portofoliu două piese de teatru (fragmente din *Nysia, regina Lydiei* fiind citite în cadrul UNITER, iar *Sacrificiul calului* așteptând, la rândul ei, clipa lansării la public), albume de schițe și un studiu despre „Siluete de biserici și mănăstiri din Moldova și Transilvania“, un brevet de invenție pentru o „Structură spațială pentru clădiri“ (un procedeu constructiv evolutiv, bazat pe turnuri verticale și galerii orizontale, brevetat la OSIM în 1996), mai multe lucrări de pictură (a lucrat cu Ciucurencu), sculptură mică și mozaicuri, zeci de poezii ce așteaptă să fie publicate. Membru al Uniunii Arhitecților din România și, implicit, al International Union of Architects, Roman Popa își găsește timp să cânte și la flaut, visând încă la viitorul țării și sperând că tinerii de azi nu vor trebui să aștepte ca el, 75 de ani, pentru a ieși prima oară din țară și a se confrunța cu lumea.

N. 17 iunie 1934, în Târgu Ocna, județul Bacău - m. 24 decembrie 1991, la Timișoara. **Actor, regizor**. Este fiul Aglaei (n. Antohi), casnică, și al lăcătușului mecanic Gheorghe Simionică. A copilărit în cartierul Văleni, începându-și studiile în orașul natal și numărându-se printre absolvenții merituoși ai actualului Colegiu Național „Costachi Negri“ (1948-1952). Pasionat de pictură și de teatru, a reușit încă din prima sesiune la examenul de admitere organizat de Facultatea de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu“ din Capitală, urmând timp de doi ani cursurile secției pictură (1952-1954). Tot mai vrăjit însă de mirajul scenei, abandonează această pistă profesională și își încearcă șansele la Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică „I. L. Caragiale“. În pofida talentului nativ, nu izbutește și imediat este convocat la cătanie (1954-1956), după efectuarea stagiului militar pregătindu-se intens pentru o nouă confruntare cu comisia de jurizare și interpretând diverse roluri în cadrul trupei de teatru din localitate. Remarcat pentru evoluția sa în cadrul primei ediții a Bienalei de Teatru pentru Amatori „I. L. Caragiale“ (1957), obține Premiul I de interpretare la faza republicană și este încadrat ca actor la Teatrul de Stat din Bacău (în prezent, Teatrul Municipal Bacovia), evoluând fără trac în rolul Gligorea (*Arcul de triumf* de Aurel Baranga, regia Val Murgur), alături de maeștrii scenei băcăuane Ion Buleandră, Ion Niculescu-Brună, Silviu Stănculescu, Florin Gheuca, Nicolae Roșioru ș.a. I-au fost de ajuns mai puțin de doi ani de experiență pe scena profesionistă și în 1959 devine student al I.A.T.C., absolvind clasa profesoru-

lui universitar Dinu Negreanu (1963, lector Virgil Popovici, asistent Ghiță Popovici-Poenaru). După reușita la examenul de producție cu Othello, din piesa omonimă de W. Shakespeare, dar și cu rolurile Vedernikov, din *Ani de pribegie* de A. Arbuzov, și Giri, din *Ascensiunea lui Arturo Ui poate fi oprită* de Bertolt Brecht, este repartizat la Teatrul Dramatic din Oradea (1963-1964). De-a lungul celor aproape trei decenii dedicate Thaliei a mai evoluat pe scenele Teatrului Dramatic din Constanța (1964-1977) și Teatrului Național din Timișoara (1977-1991), dar a colaborat și cu opereta, televiziunea și cinematografia, interpretând peste 60 de roluri. Dintre acestea, cu adevărat memorabile rămân Groza (*Luceafărul* de B. Șt. Delavrancea, regia I. Deloreanu, 1964), Mihai (*Dacă vei fi întrebat* de Dorel Dorian, regia Ion Olteanu, 1964), Fiul lui Ill (*Vizita bătrânei doamne* de Friedrich Dürrenmatt, regia Sanda Manu, 1964), Petru Ursu (*Prietenii* de Lucia Demetrius, regia Constantin Dinischiotu, 1964), Eminescu (*Hyperion* de George Sălceanu, idem, 1965), Ion (*A doua dragoste* de Corneliu Leu, idem, 1965), Mircea (*Io, Mircea Voievod* de Dan Tărchilă, idem, 1966), Tuciu (*Iubesc pe al 7-lea* de Coman Șova, idem, 1966), Joe (*Când nu ne vede nimeni* de Gabor Thurzo, regia Raul Serrano, 1966), Andrei Sava (*Prietenă mea Pix* de Valeriu Emil Galan, regia Călin P. Florian, 1966), Don Carlos (*Don Juan* de Molière, regia Constantin Dinischiotu, 1967), Hector (*Nu va fi război în Troia* de J. Giradoux, regia I. Maximilian, 1967), Vasca Pepel (*Azilul de noapte* de M. Gorki, regia Marieta

Remember Sandu Simionică

Sadova, 1968), Thomas Colman (*Diavolul la Boston* de L. Feuchtwanger, regia I. Maximilian, 1968), Marele Croitor (*Croitorii cei mari din Valahia* de Alexandru Popescu, regia Mihai Berechet, 1968), Shannon (*Noaptea iguanei* de Tennessee Williams, regia N. Toia, 1969), Ferdinando (*Vilegiatura* de C. Goldoni, regia David Esrig, 1969), Mihalcea Hîncu (*Săgetătorul* de Ion Omescu, regia Geo Berechet, 1969), Aziz (*Țărmuri pustii* de Mar Baidjiev, regia Gh. Jora, 1969), Julius Caesar (*Nunta din Perugia* de Al. Kiritescu, idem, 1970), Dolojman (*Legenda Frumoasei Agigea* de Alexandru Mitru, regia Val Mugur, 1970), Straforel (*Romanțioșii* de Edmond Rostand, regia I. Maximilian, 1970), C. H. de Histangua (*Puricele în ureche* de G. Feydeau, regia Barechet, 1970), Iason (*Medeea* de Euripide, regia Gh. Jora, 1970), Veniamin Flaviu (*Camera de alături* de Paul Everac, regia Geo Berechet, 1971), Ibis (*Ovidius* de Grigore Sălceanu, regia Marieta Sadova, 1971), Șeful (*Omul care...* de Horia Lovinescu, regia Gheorghe Jora, 1972), Mircea (*Io, Mircea Voievod* de Dan Tărçhilă, regia Constantin Dinischiotu, 1972), Arbenin (*Mascarada* de Lermontov, regia I. Maximilian, 1972), Răzvan (*Răzvan și Vidra* de B. P. Hasdeu, regia Mihai Dimiu, 1973), Vintilă Șova (*Divorțul* de Alexandru Sever, regia Gheorghe Jora, 1974), Micu Petculescu (*Răsplata* de Ghiță Barbu, regia Silviu Purcărete, 1974), Luca Arbore (*Vîforul* de B. Șt. Delavrancea, regia Gheorghe Jora, 1974), Rougier (*N-am ucis!* de Jacques Robert, Henri Jeanson și Julien Duvivier, regia Silviu Purcărete, 1975), Papură

Împărat (*Sânziana și Pepelea* de Vasile Alecsandri, regia Anca Ovanez-Doroșenco, 1976), Prospectorul (*Nebuna din Chailot* de Jean Giraudoux, regia Ion Maximilian, 1976), Decebal (*Tropaeum Traiani* de Grigore Sălceanu, regia Gheorghe Jora, 1976), Vărul Alexandru (*Tatăl nostru uneori* de Eugen Lumezianu, regia Ion Maximilian, 1976), Visarion (*Marele soldat* de Dan Tărçhilă, idem, 1977), Vasile Mirea (*A cincea lebădă* de Paul Everac, regia Emil Reus, 1978), Deținut (*Moartea lui Alfredo Gris* de Rudolfo Santana, regia Ioan Ieremia, 1979), Andu (*Cum de-a rămas Catinca fată bătrână* de Gelu Ionescu, idem, 1979), Arzăreanu (*Plicul* de Liviu Rebreanu, regia Dan Radu Ionescu, 1980), Ștefan (*Nu ne naștem toți la aceeași vârstă* de Tudor Popescu, regia Florin Fătuțescu, 1981), Răzvan (*Răzvan și Vidra* de B. P. Hasdeu, regia Emil Reus), Golubev (*Între patru ochi* de Al. Ghelman, regia N. Toia, 1982), Emanuele Giri (*Ascensiunea lui Arturo Ui poate fi oprită* de Bertolt Brech, regia Emil Reus, 1983), Delifăzeanu (*Cartea lui Ioviță* de Paul Everac, regia Mihai Manolescu, 1983), Ursul (*Cocoșelul neascultător* de Ion Lucian, regia autorului, 1983), Sudakov (*Turnul de fildeș* de V. Rozov, regia E. Reus, 1984), Vlad (*Iubirile de-o viață* de Platon Pardău, regia Mihai Raicu, 1985), Aghiotantul (*Vrăjitorul din Oz* de Lyman Frank Baum, regia Ștefan Iordănescu, 1986), Pampon (*Spectacol Caragiale*, regia Horia Ionescu, 1986), Baldovin (*Noțiunea de fericire* de Dumitru Solomon, regia Ștefan Iordănescu, 1987), Ferapont (*Trei surori* de A. P. Cehov, regia Alexa

Visarion, 1988), Tokuzan (*Trei săgeți* de Iris Murdoch, regia Ioan Ieremia, 1989), Gabor (*Moara de pulbere* de D. R. Popescu, regia I. Ieremia, 1989), Pastorul Niemoler (*Teroare și credință* de Michael Black, regia Dan Alexandrescu, 1990), O. Pludek (*Garden Party* de Vaclav Havel, regia Ștefan Iordănescu, 1991) și El (*Plaja* de Guy Foissy, regia Laurian Oniga, 1991). Prezențe remarcabile a avut, de asemenea, în serialul *Războiul de independență* (regia Sergiu Nicolaescu, Gh. Vitanidis, Doru Nastase), în filmele *Vlad Țepeș* (1979), *Burebista* (1980) și *Pădureanca* (1986), în opereta *My Fair Lady* (Colonelul Pikring, Opera din Constanța), iar ca regizor a montat spectacolele *El, ea și corul* de Gyurko Laszlo (Studioul 72-82, Constanța) și *Vârstele dragostei* de Tudor Mușatescu (Teatrul Național Timișoara). Cu Straforel a cucerit juriul Festivalul de Teatru de la Piatra Neamț, care i-a acordat, în 1971, Marele premiu, dar și pe cel al Festivalului Internațional de Teatru de la Madrid (Spania, 1971), iar pentru rolul din *Marele soldat* de Dan Tărçhilă a primit, ex-aequo, Premiul ATM pentru interpretare masculină (1977). „Prea multe n-am făcut pentru teatrul românesc – declara înainte de stupidul accident ce avea să-i curme viața în ajunul Crăciunului –, dar dramaturgia originală am slujit-o pentru câteva generații de aici încolo.“ Actor de forță și de coloratură, cu prestață și ținută verticală în vremurile grele ale ceaușismului, a lăsat în urmă o amintire ce va dăinui și o familie ce-i continuă visul, atât soția, Aurora, cât și fiica, Ada, fiind actrițe. ►